Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36542
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

diam equales se ipsis fratribus qui corrigum̄ agnoscant.
Quam uis plerumq; ar̄ā dignum ē ut eosdem quos corrigi
mus tacita nobis cogitatione p̄feramus; illorū namq;
per nos uitia disciplinę uigore feriunt. in his uero quę
ipsi committimus. ne uerbi quidē ab aliqua inuectione
lacessamur. Tanto ergo apud dn̄m obligatiores sumus.
quanto apud homines inultę peccamus. Disciplina aut̄
nostra subditos diuino iudicio tanto liberiores reddit.
quanto hic eorū culpas sine uindicta n̄ deserit. Seruan
da itaq; ē a' in corde humilitas. a' in opere disciplina. Atq;
inter hęc solerter intuendum ne dum immoderatius
custodit̄ uirtus humilitatis. saluam̄ iura regiminiis.
Et dum plus quisq; plusquā decet deicit subditorum
uitam stringere sub disciplinę uinculo n̄ possit. Tene
ant ergo rectores exterius quod pro aliorum utilitate
suscepiunt. seruent interius qd de sua estimatione per
timescunt. Sed tamen quibusdā signis decem̄ erum
pentibus eos apud se ēē humiles ar̄ā subiecti deprehen
dant. quatinus a' in auctoritate eo quod formidem̄
uideant. a' de humilitate qd intrent̄ agnoscant.
Studeant igit̄ sine intermissione qui pre sunt ut eo
potentia quanto magna exterius cernitur. tanto apud
eos interius deprimat. Ne cogitatione ē uincat. ne in
delectatione ē sui animū rapiat. ne iam sub se mens eā